

[Arbejds- og socialministeren.]

adskillige andre områder, hvor en drøftelse af byrdefordelingen mellem det enkelte individ, kommune og stat kunne sættes på dagsordenen. Men da vi alle ved, at denne sag er ved at finde sin løsning i en omfattende drøftelse af hele problemet byrdefordelingen i samfundet, mener jeg, at det ikke er nogen farbar vej, om vi på et begrænset område som dette begyndte at ændre bestående tilstande. Derfor har jeg været fuldstændig sikker på, at det rigtigste i et forslag som det foreliggende er at bevare det grundlag, vi hidtil har bygget på, vel vidende, at vi måske snart skulle lægge det om efter andre regler, når hele undersøgelsen under eet har fundet sted og også det her behandlede område er kommet ind derunder. Jeg ville i hvert fald meget indig have, om man netop på dette område, hvor vi fuldt og klart er enige om hele lovforslaget, skulle have bragt dette problem stærkt frem, men jeg takker den ærede ordfører for den velvilje, der fremkom ved, at han gav afkald på denne side af drøftelsen og blot satte det på dagsordenen som noget, der skulle løses senere.

I anledning af den ærede ordførers spørgsmål om, hvorledes man skulle fortolke § 127, stk. 4 — om man kunne oprette en institution og derved tvinge en kommune —, skal jeg oplyse, at det nævnte stykke i paragraffen skal forstås således, at kommunen ikke er forpligtet til at betale. Derved kan der ske det, at den institution, som ligger i kommunen, ikke kan fortsætte, men det afgørende bliver altså et skøn fra kommunens side. Jeg forstod også, at det var afgørende for det ærede medlem, at den frihed, man lokalt skulle have, var tilstede, og det er den.

Jeg takker det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen for de bemærkninger, han fremførte, også vedrørende lønningsforholdene, som jeg har svaret på. Det er en sag, vi alle er enige om. Jeg har også svaret på spørgsmålet om rigsdagsrepræsentanter. Det ærede medlem understregede spørgsmålet om familiepleje. Det er ganske rigtigt en af de veje, som også jeg vil betragte med stor interesse i fremtiden. Den er både bedre og sikkert også billigere.

Jeg vil gerne bringe det ærede medlem hr. Svend Jørgensen en tak for den historiske gennemgang af forslagens behandling ovre i det andet høje ting. Også jeg havde et smil tilovers, da jeg begyndte at fordybe mig i det stof, og det var vel ikke alle, der havde tænkt sig, det skulle gå, som det altså gik.

Jeg er i det store og hele enig i, hvad det ærede medlem iøvrigt fremførte.

Det ærede medlem ytrede tvivl — sådan

forstod jeg det — om, hvorvidt det private initiativs interesse var tilstrækkeligt varetaget i det resultat, det andet høje ting nåede til. Jeg vil gerne citere tre linier af betænkningen:

„Ved godkendelse af vedtægter vil der i videst muligt omfang være at tage hensyn til den enkelte forenings særpræg“.

Det kan vi alle slutte os til. Jeg er meget glad for, at man fra alle sider er rede til at søge at værne de private interesser og værdier, der ligger her, og jeg håber også, det ærede medlem vil forstå, at vi har bestræbt os for at komme netop disse tanker imøde. Også disse tanker vil blive taget i betragtning, når vi skal udforme de cirkulærer, som skal udsendes, når loven forhåbentlig snart bliver vedtaget af rigsdagen.

Skal fritidsklubberne føres over i aften-skoleloven og ungdomsskoleloven, vil der ikke være vanskeligheder fra min side. Jeg tror, man fra alle sider vil yde støtte til, at de mere lægges ind under undervisningsministeriets arbejde. Det er i hvert fald et spørgsmål, som vi i allerhøjeste grad kan tale om, og jeg er glad for, det er blevet understreget.

Jeg tror, at jeg med en del af mine bemærkninger har svaret det ærede medlem hr. Søren Olesen. Med hensyn til det, der blev sagt om hjemmenes pligt, kan jeg kun være enig med det ærede medlem; det samme gælder spørgsmålet om de private hjemms stilling i hele lovkomplekset. Vi har ved udformningen taget skyldigt hensyn hertil, således at man i det andet høje ting fra alle sider kunne samles om det forslag, der foreligger nu.

Jeg forstod, at man ønsker en udvalgsbehandling, og jeg er selvfølgelig mere end villig til at medvirke hertil og fremkomme med oplysninger.

Sluttelig må jeg sige til det ærede medlem fru Petra Petersen, som var inde på mange af de problemer, jeg har talt om i denne svartale, at spørgsmålet om hustugtreglement selvfølgelig har været meget aktuelt i den sidste tid. Der er af ministeriet nedsat et udvalg, som arbejder med denne side af sagen, og som inden lang tid vil afgive en betænkning. Så vil man på baggrund af det materiale, der er samlet, kunne tage hele spørgsmålet op til overvejelse og se, om der er noget at ændre. Det tør jeg ikke sige nu. Om det ærede medlem vil blive tilfreds, når resultatet af udvalgets arbejde foreligger og ministeriets afgørelse er truffet, tør jeg ikke sige, men i hvert tilfælde er spørgsmålet i allerhøjeste grad aktuelt.

Det ærede medlem spurgte, om jeg mente,